

me flere tusinde kroner ekstra om måneden i forhøjede sociale ydelser, børnetilskud og boligydelse og tilmed måske få friplads i daginstitutioner.

Socialt bedrageri er umoralsk, usolidarisk og forkert, og bedrageriet skønnes at have et mærkbart omfang, der hvert år lænser de offentlige kasser for betydelige millionbeløb. Der er på denne baggrund intet forkert i, at Folketinget vedtager en lovgivning, der skal forsøge at forhindre, at reelle samboende personer ud fra økonomiske motiver opgiver forkerte adresser til det offentlige med den konsekvens, at de sociale ydelser til snyderen sættes i vejret på bekostning af alle andre, hæderlige skatteborgere.

Dansk Folkeparti er specielt tilfreds med, at et ændringsforslag fra ministeren har den virkning, at de oprindeligt foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 2 og 3, er ændret væsentligt og således, at private personer, f.eks. den pågældendes nabo, ikke har oplysningspligt og derfor heller ikke kan straffes for at undlade at give oplysninger. Den oprindelige formulering om, at der til brug for sagen kunne optages forhør i retten, er med den foreslåede ændring heldigvis udgået.

Herudover bevirker ændringsforslaget om »reklamebeskyttelse« en vis styrkelse i forhold til den oprindeligt foreslåede tekst. Det skal bemærkes, at Dansk Folkeparti ikke vil kunne acceptere, at ministeren med lovens kapitel 10 får for vidtgående beføjelser til at videregive oplysninger til private med den konsekvens, at sikkerheden omkring CPR-nummeret slækkes.

Et andet mindretal (Frihed 2000's medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Dansk Folkeparti):

Til § 6

1) I *stk. 2* affattes 2. *pkt.* således:

»For at opholdsstedet kan anses for fast, skal opholdet have en vis varighed, hvorunder opholdsstedet ikke bevæges, jf. § 9.«

Til § 10

2) *Stk. 2* og 3 affattes således:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning, afkræve følgende oplysninger:

- 1) En nærmere redegørelse fra vedkommende selv om dennes bopælsforhold.
- 2) En erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden.
- 3) Oplysninger fra Post Danmark, private tele- og forsyningsselskaber, private boligselskaber og -foreninger, arbejdsløshedskasser, fagforeninger og pengeinstitutter med henblik på at fastlægge vedkommendes bopælsforhold.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold indhente oplysninger i elektronisk form fra andre offentlige myndigheder, herunder Post Danmark. Oplysningerne kan indhentes som led i behandlingen af en enkelt sag eller som led i en generel søgning til brug for kontrol.«

Til § 24

3) I *stk. 5* ændres »som den danske stat har beordret udsendt« til: »der er ansat i den danske stat og beordret«.

4) I *stk. 6* ændres »21 år« til: »18 år«.

Til § 29

5) *Stk. 3* affattes således:

»*Stk. 3.* Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få indsat en markering i CPR om, at den pågældende frabeder sig henvendelser, der sker i markedsføringsøjemed. En sådan markering giver dels den beskyttelse mod markedsføring, der er fastsat i markedsføringslovens § 6 a sammenholdt med denne lovs § 40, stk. 4 og 5, dels den beskyttelse mod videregivelse m.v. til brug ved anden virksomheds markedsføring, der er fastsat i § 36 i lov om behandling af personoplysninger.«